

Allgemeine botanische Zeitung.

Nro. 23. Regensburg, am 21. Juni 1833.

I. Original - Abhandlungen.

Plantarum Hungariae novarum aut non rite cognitarum Decas prima; auct. J. Heuffel M. D. Lugosiensi.

I. *Campanula Grossekiï mh.*

E sect. *Medium*. Calycis sinus reflexi, basi producti, capsulam obtegentes. Flores racemosi, paniculati.

C. caule angulato deorsum, foliis calycibusque hispidis, foliis inferioribus cordatis petiolatis, inaequaliter et duplicato - crenato - dentatis, summis ovato - oblongis in petiolum attenuatis, pedunculis axillaribus racemosis trifidisque, laciniis calycinis lanceolatis, patentibus, apice revolutis.

In dumetis sylvisque locis lapidosis et rupetribus ad Thermas Herculis, in valle Schuppanck ac secundo Danubio. Juli, Aug. ♂ aut 4.

Radix crassa, lignescens, ramosa, alba. Caulis 2 — 3 pedalis, angulatus, plerumque rubens, setis subulatis patentibus deflexisve, hyalinis, inprimis angulis obsessus. quae si, quod in umbra praepressis contingit, rarescant, punctis albis parum elevatis conspergitur, frequentissime quidem simplex, ramosus tamen etiam occurrit, ramis axil-

Flora 23.

Z

laribus patentibus. Folia radicalia longissime petiolata, petiolo fragili rigido, supra canaliculato, margine insigniter hispido, in caulinis sensim decrescente, ita, ut summa subsessilia evadant; inferiora cordata, inaequaliter et duplicato-crenato-dentata, dentibus quippe obtusis rotundatis; superiora et floralia ovato-lanceolata, in petiolum brevem attenuata, inaequaliter et obtuse dentata; omnia utrinque hispida, dorso pallidiora. Flores paniculato-racemosi, nutantes. Ex axillis foliorum prodeunt rami angulati, nudiusculi, folio plerumque breviores, 5—7 flori, racemosi; superiores triflori, summi uniflori sunt. Pedunculorum basim stipat bractea linearis. Ovarium pentagonum, angulis praesertim setoso-hirtum. Calycis laciniae lanceolatae, patentes, apice revolutae, auriculaeque sinuum calycis lanceolatae, reflexae, setoso-ciliatae. Corolla calyce 2—3-plove major, (quo ramosior planta, eo minor corolla) angulis hispida, saepe et margine barbata, coerulea; segmenta subtriangularia apice calloso terminata. Stigma trifidum: laciniis demum revolutis,

Not. 1.) A *Camp. Trachelium* Linn., cui habitu accedit, differt: forma et margine foliorum, inflorescentia, calycis laciniarum directione, praecipuis autem sinibus calycis reflexo-auriculatis. In systemate proxime ad *C. alliariaefolium* Willd. ei locus erit.

2.) Nomen triviale ab Adm. Rev. D. Casparo Grosseke Parocho et Decano Caransebesiensi,

viro eruditissimo, de Flora Banatus optime merito, mihiq̃ue amicissimo habet.

II. *Dianthus trifasciculatus* Kit. in Schult.

östr. Flor. I. p. 654.

E Sect. *Armeriastrum* Ser. in Cand. Prodr. I.

355. Flores capitati vel corymbosi, sessiles vel pedunculati.

D. caule dense folioso glaberrimo, foliis lineari-lanceolatis, acuminatis, nervosis, margine scabris, floribus trifasciculatis, squamis calycinis lanceolato-subulatis, calycem subaequantibus, petalis dentatis barbatis.

Reichenb. Flor. germ. excurs. Nr. 5021.

D. lancifolius Tausch. ex Reichenb. Flor. germ. excurs. Nr. 5014.

In dumetis sylvisque ad Thermas Herculis.

Jul. Aug. 4.

Radix calamus crassa, longissima, ramosa, lignosa. Caules ex una radice plures, adscendentes, cubitales et ultra, teretes, glaberrimi, basi rubelli. Foliorum paria duo triave infima brevi marcescentia, internodiis breviora; superiora membranacea approximata, lineari-lanceolata, elongata, acuminata, internodiis triplo quadruplove longiora (unde caulis dense foliosus), nervis ut plurimum septem percursa, utrinque glabra, margine retrorsum scabra, basi connata in vaginam brevem laxam. Caulis superne in ramos ut plurimum tres angulosos finditur, quorum quivis fasciculum florum densum sustinet. Involucrum cujusvis fasci-

culi diphyllum est, foliolis linearibus fasciculum aequantibus. Squamae ad basim calycis quatuor, ex latiore parum basi lanceolatae aut subulatae, margine serrulato - scabrae, calyce parum breviores sunt. Calycis striati dentes purpurei aut ferruginei, lanceolati, acuminati, margine brevibus obsidentur pilis. Petalorum lamina rubra obovata, margine inaequaliter dentata, facie modice pilosa.

Nota Differt a *D. barbato* Linn.: caule densius folioso, foliis basi minus attenuatis, longioribus, magis acuminatis, nervis septem albidis percursis; fasciculis florum tribus minus compactis, squamis calycinis brevioribus etc. A *D. collino* WKit.: caule elatiore glaberrimo, dense folioso; foliis glabris septemnervibus, plus duplo longioribus; fasciculis florum tribus plurifloris, densioribus; squamis calycinis longioribus, lanceolato - subulatis etc. —

III. *Lychnis nemoralis* Heuff. in Reichenb.

Flor. germ. excurs. Nr. 5124.

Sect. *Melandryum* Rchb. l. c. Capsula unilocularis, calyx laxus, fructifer inflatus.

L. caule dichotome ramoso, foliisque lanceolatis, tenuibus, pilosis, floribus dioicis, calycibus pedunculo multo brevioribus, subnervibus, demum campanulatis, petalis bilobis, lobis oblongis divergentibus, capsulae globosae dentibus conniventibus.

In fagetis elatioribus Banatus passim; in vi-

cino quoque Comitatu Hunyadiensi Transylvaniae
similibus occurrit locis. Mai. Jun. ♂ potius quam
♀; in hortulum enim introducta peracta fructifi-
catione periit. —

Radix digitum minimum saepe crassa, ramosa.
Caulis $1\frac{1}{2}$ — 2 pedalis et altior, erectus, teres, le-
viter striatus, hirsutus villosusve, non raro a ra-
dice jam ex omni axilla ramosus, superne dichotomus. Folia tenuia, hirsuta, oblongo-lanceolata, ca-
ulina superiora sessilia, basi connata. Rami erecti
pedunculique villosi. Flores ex dichotomia ramo-
rum longe pedunculati, pedunculi, saltem fructi-
feri, calyce triplo longiores. Flores albi, dioi-
ci. Calyx villosus: maris ovato-oblongus, obso-
lete 10-costatus; feminae ovato-subrotundus,
demum campanulatus, ecostatus, venosus; dentes
calycis lanceolati, acuti. Petala biloba, lobis ob-
longis, divergentibus, obtusis. Filamenta hirsuta;
styli 5 longe exserti. Capsula pisi saccharati magni-
tudine, globosa, glabra, calyce brevior, dentes
ejus conniventes.

Nota. Differt a *L. dioica* Linn.: 1.) Loco
natali, fagetis enim umbrosis nunquam exspatiatur;
2.) florendi tempore, Majo florere incipit Junium-
que non egreditur; 3.) habitu stricto, ramis etsi
a radice ex omni axilla folii protrusis erectis, o-
longinquo facile agnoscitur; 4.) „foliis tenuiori-
bus, calyce aequaliter herbaceo, membranaceo, mi-
nime costato, dimidio brevior, campanulato; pe-

talibus inde brevius unguiculatis, longius exsertis, albis: capsula pisi saccharati magnitudine, globosa! " Rehb. l. c. --

IV. *Silene Gallinyi* Heuff. in Reichenb. Flor. germ. excurs. Nr. 5069.

E Sect. *Stachymorpha* Otth. in Cand. Prodr. I. p. 371. Caulescentes. Flores spicati axillares, non oppositi. Cal. 10-striatus, clavatus.

S. caule adscendente foliisque inferioribus lanceolatis in petiolum decurrentibus, superioribus linearibus, basi longe ciliatis, pubescenti-pilosis, floribus laxis secundis, calycibus hispidis, petalis subrotundis, bilobis.

In fruticetis vallis Csernae fluvii versus Merhadiam, frequentior in herbidis dumosis ad agrorum margines ad Ogradinam. Jul. ☉.

Radix ramosa, annua. Caulis ab 1 ad 3 pedes altus, communiter bifidus, saepe tamen ramosissimus, ramo ex omni axilla procrecente, basipilis patentibus longis hirsutus, superne brevissimis adpressis vestitus. Folia inferiora lanceolata, in petiolum decurrentia, superiora linearia, omnia opposita, amplexicaulia, uninervia, utrinque pilis rigidis consita, basi longe ciliata. Genucula incrassata. Flores diurni, racemosi, secundi, pedicellati; pedicelli fere tertiam partem calycis longi; bracteis oppositis, linearibus, hirsutis, ciliatis, parum breviores. Calyx clavatus decemstriatus, striae elevatae obscurae virides, pilis rigidis brevibus obsessae, interstitia depressa pallida, aut

omnia glabra, aut asperiuscula; dentes calycis 5 ciliati. Lamina petalorum laete rosea, glabra, ovato-subrotunda, bipartito-biloba: lobi subrotundi integerrimi; basis laminae squamis duabus bidentatis coronata; unguis calycem parum excedit. Stamina inclusa; styli parum exserti. Ovarium stipitatum; stipitis crassi, pubescentis, angulosi apici sub ovario insident stamina 5, nec non petala persistentia, quorum basi stamina reliqua inseruntur. Capsula flava, stipitem longitudine aequans, glaberrima, subtilissime granulosa. Semina reniformia badia.

Nota 1.) „Habitus *S. trinerviae*, ultra-pedalis, folia angustiora, longiora, indumentum diversum, flores similes, corolla laete rosea, diurna.“ Reichenb. l. c. Mihi eam conferendi copia non est.

Nota 2.) Dicta in honorem Francisci Galini Pharmacopoei Lugosiensis, Pharm. Mag., Botanices et Chemiae cultoris indefessi.

V. Sabulina banatica Reichenb. Flor. germ. excurs. Nr. 4932.

Sect. *Sabulina* Rehb. l. c. Trachyspermae, semine granulato, plurimis crista dorsali echinato.

S. caulibus caespitosis, filiformibus, adscendentibus, foliisque setaceis, patentibus, glabris, pedunculis terminalibus subternis capillaribus, calycibus lanceolatis, acuminatis, corollam capsulamque subsuperantibus.

Arenaria banatica Heuff. Flora Ban. MS.

In rupibus calcareis ad Thermas Herculis.
Jul. 24.

Radix ramosa perennis. Caules diffuse ac laxè caespitosi, adscendentes, filiformes, digitales aut palmares, teretes, glabri. Folia linearisetacea elongata, patentia, glabra, basi amplexante trinervia, superiora lanceolata-linearia abbreviata. Pedunculi terminales capillares, glabri, terni; medius brevissimus nudus, laterales longiores unciales, alter unico foliorum parvorum pari ad medium instructus, e quorum axilla non raro florequartus, aut saltem ejus rudimentum emergit. Calycis basis obtusi phylla lanceolata, acuminata, dorso nervis tribus viridibus instructa, margine membranaceo-albida, glaberrima, petalis angustiora, sed iis parum longiora. Petala oblonga, obtusa, alba.

Nota. „Differt a *Sabulina setacea* laxitate, colore laete virente, foliis basi non membranaceis, pedunculis capillaribus ternis, floribus quidquam majoribus.“ Rchb. l. c.

VI. *Ranunculus flabellifolius* Heuff. in Reichb.

Flor. germ. excurs. Nr. 4602.

Sect. *Hecatonia* Cand. Prodr. I. p. 27. Carpella laevia, ovato-subrotunda, in capitulum subrotundum digesta. Radix fibrosa.

R. foliis radicalibus longe petiolatis, cordato-reniformibus, crenatis, caulinis subsessilibus obovato-cuneiformibus, lobatis partitisve, crenatis, caule uni-trifloro, calyce adpresso piloso.

In dometis locis rupestribus ad Krassova.
Apr. Mai. 24.

Rhizoma pennam columbinam crassum, fibras copiosas ramosas, albidas, filo crassiores emittit. Caulem foliaque radicalia basi involvit vagina oblongo-lanceolata acuta, membranacea. Folia radicalia 1 — 2, cordato-reniformia, dorso puberulo pallide, facie glabriuscula saturate viridia, inaequaliter crenata, longo pubescentique instruuntur petiolo. Caulis erectus, pilis raris obsitus, palmaris spithamalisve, uniflorus, aut in 2 — 3 ramos divisus, foliis paucis stipatur, quorum infimum supra medium caulis inseritur, ambitu obovato-cuneiforme, in basim angustam brevem aut petiolum plus minus longum attenuatur tuncque refert folium subrotundo-spathulatum; apice rotundo aut integrum est aut trilobum, in utroque casu inaequaliter crenatum; superius subsessile, cuneato-dilatatum, 3-lobum-partitumve, lobis partitionibusque extrorsum inaequaliter crenatis. Pedunculum pubescentem saepe stipat foliolum cuneiforme trifidum, aut lanceolatum integrum. Calycis phylla lutea, venis saturatioribus picta, hirsuta, petalis adprimuntur. Petala obovata, flava, facie nitentia, dorso obscura, venosa, calycem longitudine duplo superant; unguis profundius coloratus subaurantius squama stipatur exigua nectarifera. Ovaria pubescunt.

Nota. In systemate post *R. auricomum* Linn. locandus. Suspicionem Celeb. Reichenbach l. c.

motam, cum *R. montani* cum *R. auricoma* hybridam esse prolem, tollit absentia *R. montani* in ea regione.

VII. *Anthemis macrantha* mh.

A. caule erecto, superne ramoso, paucifloro, foliisque interrupte pinnatis, subvillosis, foliolis oblongis pectinato-pinnatifidis, lacinulis lineari-lanceolatis, subdentatis, mucronatis, anthodii squamis lanceolatis, scariosis, villosis, intimis apice ciliato-barbatis, radio discum duplo superante, paleis lanceolato-subulatis flosculos subaequantibus.

In pratis subalpinis montis Mik legionis Vallahico-Illyricae. Jul. — Aug. 24.

Radix lignosa, crassa, ramosa. Caules bipedales et altiores, ex una radice plures, erecti, firmi, angulati, tomento fugaci basi tecti, foliosi, superne in ramos paucos divisi. Folia radicalia circumferentia obovata, facie pilis raris brevibusque conspersa, dorso subvillosa, bipinnatifida, foliolis versus basim magnitudine decrescentibus, infima lineari-setacea, integerrima, superiora lanceolata argute dentata, a medio inde ovata, eleganter pectinato-pinnatifida, dentibus mucronatis, saepe rursus denticulatis, summa tria fere confluentia. Rhachis elata plana, foliolis majoribus interposita sunt minora lanceolata, ut plurimum integra, ita, ut folia revera interrupte pinnata appareant. Folia caulina radicalibus similia, sessilia, foliolis tamen angustioribus. Ramorum folia ut plurimum pinnatifida tantum sunt. Rami elon-

gati uniflori, uno alterove foliolo vestiti, lanuginoso-tomentosi, sub flore incrassantur. Flores pauci, speciosi, amplissimi, pollicem unum in diametro superant. Anthodium hemisphaericum, imbricatum, lanuginoso-tomentosum; squamae oblongo-lanceolatae, margine lato, scarioso, integro, apice acuto saepe albo-barbato; interiora oblonga, apice rotundato ciliato-barbata, ciliis ferrugineis. Semiflosculi numerosi, albi, apice obtusi integri, aut obscure obtuseque denticulati. Discus luteus. Paleae lanceolato-subulatae flosculos subaequantes.

Nota. In systemate inter *A. austriacam* Jacq. et *A. rigescentem* Willd. ei locus erit.

VIII. *Orchis tetragona* mihi.

O. foliis oblongis, obtusis, patentibus, spica laxiuscula ovata, virginea comosa tetragona, labello plano, trilobo, crenulato, lobo medio minori subacuto undulato, perigonii phyllis superioribus conniventibus, lateralibus patentibus, ovario calcar cylindricum aequante, bracteis flores superantibus.

In sylvis elatioribus ad Thermas Herculis, frequentissime in valle ambos Domuglett separante Zseralou dicta. Jul. Aug. 24.

Bulbi compressi, palmati, in lobos longos divaricatos fissi. Caulis solidus, pedem circiter altus, basi vaginis 3 — 4 sphyllis obtusis nervosis vestitus, totus foliosus. Folia patentia, facie maculis atro-fuscis, plus minus numerosis, notata, dorso glaucescentia; radicalia ovato-oblonga, ob-

tusa, caulina inferiora amplexicaulia, in vaginam brevem connata, lanceolata, elongata, superiora sessilia, e lata basi lanceolato-linearia, obtusiuscula. Spica oblonga, subconica, laxe multiflora, virginea comosa, tetragona. Bracteae virides, lanceolato-lineares, florem longe superant. Ovarium angulosum, contortum, anguli pallidiores. Perigonii phylla 3 superiora oblongo-lanceolata, obtusiuscula, subaequalia, conniventia, lateralia patentia. Labellum perigonii phyllis parum longius, planum, punctis rubris variegatum, pubescens, trilobum, lobi laterales majores crenulati, medius triangularis, margine undulatus acutiusculus. Calcar crassum, cylindricum, apice parum attenuatum, ovarii longitudine, perpendiculariter fere descendit.

Nota. Ab *O. maculata* Linn., cui affinis, differt: caule toto folioso; spica laxa multiflora, virginea comosa tetragona; bracteis flores longe superantibus; labello pubescente; calcare ovarii longitudine perpendiculariter fere descendente; florendi tempore etc.

IX. *Carex rhynchocarpa* mh.

C. spica mascula spadicea, femineisque subbinis remotiusculis, exserte pedunculatis, erectis, oblongis, bracteis vaginantibus subfoliaceis, valvis ovatis e carina acutatis, spadiceis, perigyniis valvam subaequantibus, oblongis, subtriquetris, glabris, rostro longo, bicuspidato, margine serrulato, culmis subtrigonis, foliis latis utrinque margineque scabris, radice caespitosa repente.

In pratis declivibus montis Domuglett ad
Thermas Herculis. Apr. Mai. 24.

Radix pennam anserinam crassa, lignosa, foliorum reliquiis fibrosis tecta, repens, densos foliorum culmorumque caespites nutriens. Culmus erectus, basi foliorum vaginis tectus, subtrigonus, leviter striatus, florifer spithamalis retrorsum scaber, fructifer glabriusculus, pede altior. Folia radicalia anni prioris rigida, culmo quater fere latiora eum longitudine aequant; coaetanea plantae tantum florenti protruduntur, facie utraque marginique setulis minimis exasperata, apicem obtusum versus attenuata. Folia culmea brevissima obtusiuscula, vagina longa instructa, vestitu cum radicalibus conveniunt. Spica masc. oblonga solitaria; valvae ovatae acutae spadiceae, nervus pallidior in mucronem producitur brevem. Spicae fem. 1 — 2 oblongae, parum a se invicem remotae, pedicello angulato scabriusculo, e bractearum vagina protruduntur. Valvae oblongo-lanceolatae, in cuspidem attenuatae, utrinque fere semper dente obsoleto notatae; saepe tamem et ovatae, obtusae, retuseve mucrone terminatae, margine spadiceae, nervo virides. Perigynia ovato-oblonga, subtriquetra, striata, glabra; rostrum longissimum, margine serrulatum, ore bicuspidatum. Stigmata 3.

Nota. Differt a *C. Michelii* Host: 1.) caespitibus foliorum culmorumque densis. 2.) Foliis duplo saltem latioribus, brevioribus, rigidis; 3.) culmo breviori, rigidiore, stricto, florifero retrorsum scabro; 4.) spicis magis approximatis, spa-

diceis; masc. oblonga utrinque parum attenuata; spicae fem. valvis longius cuspidatis, utrinque dente obsoleto notatis, vel ovatis, obtusis, retusisve, mucronatis; 5) stigmatibus brevioribus; 6) perigyniis ovato - oblongis, subtriquetris; 7) loco natali etc.

X. *Sesleria rigida* Heuff. in Reichenb. Flor. germ. excurs. add. p. 140³.

S. thyrso ovato, spiculis inferioribus bracteatis, 2 — 3 floris, valvula exteriori aristata 2 — 4 dentata, foliis linearibus complicatis, rigide - sublignosis, culmum excedentibus, aequilatis.

In cacumine montis Demuglett ad Thermas Herculis. Apr. Mai. 24.

Radix ramosa lignescens, densum foliorum culmorumque caespitem nutriens. Folia culmo flori-fero longiora, rigida, canaliculata, facie utraque, carina margineque glaberrima, tantum sub apice obtuso carina setis brevissimis ciliato - aspera. Culmus enodis, teres, striatus, glaberrimus, sub thyrso angulatus, foliis 3 — 4 basi vaginatus; vagina horum brevis, leviter striata, glaberrima, ligula brevissima ciliata; lamina vagina brevior, canaliculata, sub apice obtuso carina margineque levissime ciliato - scabra. Thyrsus ovatus violaceus. Rhachis angulata, flexuosa, glabra. Spiculae breviter pedicellatae (saepe binae ex eodem puncto, una brevius, altera longius pedicellata), inferiorum 1 — 3 bracteatae, bracteae amplexicaules, minutae, violaceae, acuminatae, integrae. Spiculae ovatae, imbricatae, 2 — 3 florum. Gluma bivalvis, valvae

ovatae, acutatae, exterior interiorem basi amplexans, subaequales, 1-nervis, nervo exterioris in aristam brevem, interioris in cuspidem producto, basi virides, reliqua parte violaceae, glaberrimae. Glumella bivalvis, valvulis subaequalibus, ovatis; exterior 5-nervis, nervis extimis in dentem, internis in aristam brevem abeuntibus, carina margineque ciliata; interior glabriuscula, aequae 5-nervis, nervis lateralibus in dentes, medio in aristam brevem (mucronem) scabriusculam producto. Ovarium ovatum, apice pilosum. Stigmata simplicia.

Nota. *S. juncifoliae* Host, cui affinis, postponenda.

II. Botanische Notizen.

1) Gegen die Erhartische Regel, daß man bei Pflanzenabbildungen sich weder Riesen noch Zwerge bedienen solle, hat auch Linné sich einen Fehler zu Schulden kommen lassen, indem er in seiner Flora Lappon. Tab 10. fig. 3. von *Toffjeldia borealis* Wahlb. eine Abbildung liefert, die flores racemosi zeigt, obgleich er die Charakteristik in „scapo nudo capitato“ setzt. Er bemerkt dabei: „Num haec sit eadem cum Authonema allegata certo determinare nequeo quia alteram non vidi plantam. Authores enim suam pingunt floribus sparsis, nostra autem gaudet floribus omnibus in capitulum collectis sessilibus, nec reperi ultram unicam quam depinxi tab. X. f. 3 quae flores leviter sparsos gessit.“ Linné würde aber besser gethan haben, die ächte Pflanze abzubilden, damit er sich nicht selbst und andere irre geführt hätte, die nun beide nicht wesentlich verschieden halten,

ovatae, acutatae, exterior interiorem basi amplexans, subaequales, 1-nervis, nervo exterioris in aristam brevem, interioris in cuspidem producto, basi virides, reliqua parte violaceae, glaberrimae. Glumella bivalvis, valvulis subaequalibus, ovatis; exterior 5-nervis, nervis extimis in dentem, internis in aristam brevem abeuntibus, carina margineque ciliata; interior glabriuscula, aequae 5-nervis, nervis lateralibus in dentes, medio in aristam brevem (mucronem) scabriusculam producto. Ovarium ovatum, apice pilosum. Stigmata simplicia.

Nota. *S. juncifoliae* Host, cui affinis, postponenda.

II. Botanische Notizen.

1) Gegen die Erhartische Regel, daß man bei Pflanzenabbildungen sich weder Riesen noch Zwerge bedienen solle, hat auch Linné sich einen Fehler zu Schulden kommen lassen, indem er in seiner Flora Lappon. Tab 10. fig. 3. von *Toffjeldia borealis* Wahlb. eine Abbildung liefert, die flores racemosi zeigt, obgleich er die Charakteristik in „scapo nudo capitato“ setzt. Er bemerkt dabei: „Num haec sit eadem cum Authonema allegata certo determinare nequeo quia alteram non vidi plantam. Authores enim suam pingunt floribus sparsis, nostra autem gaudet floribus omnibus in capitulum collectis sessilibus, nec reperi ultram unicam quam depinxi tab. X. f. 3 quae flores leviter sparsos gessit.“ Linné würde aber besser gethan haben, die ächte Pflanze abzubilden, damit er sich nicht selbst und andere irre geführt hätte, die nun beide nicht wesentlich verschieden halten,

und immer noch von Abarten träumen, obwohl Wahlenberg in Flora Carpath. p. 106. bemerkt: „Neque in his terris ullum vestigium *T. borealis* reperire potui, multo minus de transitu inter utramque somniare licet.“

Da die Pflanze neuerlichst in den Salzburger Alpen nicht gefunden wurde, und auch in Deutschl. Flora kein solcher Standort angegeben ist, so dürfte Wahlenb. Angabe l. c. beobachtet werden, wo es heisst: „vera autem *T. borealis* lecta est in alpibus salisburgensibus ad convallem Zillertal in alpe Schraglalp dicta versus Hinterdux a D. Gebhard.“

2.) Die am Fürstenbrunnen bei Salzburg häufig wachsende *Festuca* ist nun von Host als *Festuca latifolia* bestimmt worden. Sie kömmt hier überall an Anhöhen wie an Bächen vor. Bei M. und Koch scheint sie noch zu fehlen.— Unsere *Festuca montana* möchte doch wohl nicht zu *F. sylvatica* Host gehören, da es eine wahre Alpenpflanze ist. Sie scheint vielmehr bei einigen Schriftstellern als *Poa hybrida* Gaud. vorzukommen, die darum wohl auch um so weniger bei Erlangen wächst, als sie bisher von Koch noch als deutsches Gewächs bezweifelt worden.

3) *Pyrus Amelanchier* wächst an allen buschigen Anhöhen bei Salzburg und ist zur Blüthezeit eine wahre Zierde derselben. Ein reisender Forstbotaniker hatte sie schon vor mehreren Jahren irrigerweise als *Pyrus cretica* ausgegeben.

(Hiezu Lit. Ber. Nr. VII.)

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Flora oder Allgemeine Botanische Zeitung](#)

Jahr/Year: 1833

Band/Volume: [16](#)

Autor(en)/Author(s): Heuffel Johann (Janos) A.

Artikel/Article: [Plantarum Hungariae novarum aut non rite cognitarum Decas prima 353-368](#)